שמות תשפ"ג
אשי ישראל

השיעור השבועי מפי מורינו
הרה"צ רבי יצחק לעזער שליט"א
בעל מחבר - תוך הנחל ושיחות מוהרא"ש

גיליון שמ"ג

ניתן להאזין לשיעור בכל יום רביעי בשעה 22:10 בטלפון:077-2612984 שלוחה 9

חסדי ה' יתברך, אנחנו אוחזים בפרשת **שמות**, ואוחזים **בימי השובבי"ם הקדושים** – **'די הייליגע שובבי"ם טעג'** – ימים מיוחדת ומסוגלים להתקרב אל הקב"ה, לחזור בתשובה, לתקן את כל העבר.

הקב"ה נותן לנו במשך השנה תקופות וזמנים שונים כדי ליתן לנו התעוררות: **תקום: "שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם"** (מלאכי ג, ז) – תעשה את הפתח **'כפתחו של מחט'** – פתח כלשהו, איזו התעוררות קטנה, **'ואני אפתח לכם כפתחו של אולם'** – בהרחבה גדולה.

זה, כמובן, שייך בכל יום, בכל עת ובכל שעה, אבל יש תקופות מיוחדות שבהם יוצא כרוז מלמעלה לזה, וכמובא בספה"ק, שימי שובבי"ם אלו מרומזים בפסוק בתחילת ירמיה הנביא (ג, יד) **"שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים"**!

ירמיה הנביא הוא הנביא שהתנבא על החורבן, עיקר נבואות ירמיה הנביא זה תוכחה, וכל ומה שיהיה על חורבן ביהמ"ק, ואנחנו קוראים את זה ב'בין המצרים', ולפני כן מובאים דברי ירמיה הנביא בשם הקב"ה: **"שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים נְאֻם ה' כִּי אָנֹכִי בָּעַלְתִּי בָכֶם וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם צִיּוֹן נְאֻם ה'"**, ובאותו פרק כתיב עוד: **"שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים אֶרְפֶּה מְשׁוּבֹתֵיכֶם"**.

אומר האר"י הקדוש בשם הקדמונים, שכאן מרומזים ששת השבועות – מפרשת שמות עד פרשת משפטים, שזה ר"ת **'שובבי"ם'** – **ש**'מות **ו**'ארא **ב**'א **ב**'שלח **י**'תרו **מ**'שפטים, שמאיר בהם אור מיוחד שאפשר לחזור בתשובה ולתקן את הכל!

רבינו הוא זה שמגלה לנו: **אם אדם רוצה לחזור בתשובה, אם הוא עושה את זה ברצינות – מתוודה, מבקש מחילה, ומקבל על עצמו שהוא עכשיו יהיה איש כשר, אינו זז משם עד שמוחלין לו! מוחלים לאדם!**

וענין זה מתעורר בפרט כשיש זמנים אלו שמיוחדים ביותר, **ימי השובבי"ם הקדושים** [במהות המושג 'שובבים' נדבר בהמשך], ובימים אלו מתגלה איך שמועיל תשובה על הכל! **על הכל!** ודיקא על עוונות הכי קשים – על פגם הברית רח"ל – שבזוהר ובעוד מקומות כתוב שלא מועיל על זה תשובה, אבל רבינו אמר בפירוש: 'אף אחד לא מבין פשט בזוהר הזה, אלא רק אני', וכמובא (שיחות הר"ן, סימן עא): **בענין מה שכתוב בזהר הקדוש שעל פגם הברית, בפרט מאן דאושיד זרעא בריקניא חס ושלום וכו' אין מועיל תשובה. אמר רבנו ז"ל שאין הדבר כן, רק על הכל מועיל תשובה** (קלב). **ואמר שבזה המאמר זהר אין שום אדם מבין הפשט רק הוא לבד**; איזה דיבור נורא של רבינו מראשית הבריאה! שרבינו אומר 'אף אחד לא מבין פשט בזוהר רק אני, ואני אומר שמועיל תשובה'!

עלינו להבין, מה פשר הענין שבזוהר הקדוש כתוב שלא מועיל תשובה ורבינו אומר שכן מועיל תשובה?

רבי נתן הקדוש, תלמיד אמיתי של רבינו, מסביר את הענין הזה על פי דברי רבינו (ליקו"מ ח"א סי' ה): מה ששומעין מחלוקת בין הצדיקים, זה כדי לנסות את האדם מה יעשה.

הנה אתה שומע מחלוקת בין הצדיקים, ועתה בוחנים אותך מה יהיו מעשיך...

שזה מה שיש לנו פה: הזוהר הקדוש, התנא האלקי ר' שמעון בר יוחאי, שאמר על עצמו: **יכול אני עם אלעזר בני לפטור את כל העולם כולו בכל הדורות מן הדין**, והנה הוא אומר, שעל פגם הברית נאמר (ירמיהו ב, כב) "**נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ לְפָנַי**", לא יכולין למחוק את זה... והנה בא רבינו ואומר: **מועילה תשובה גם על זה, ואף אחד לא מבין כוונת הזוהר בדבריו!**

מסביר ר' נתן [תראו מהו תלמיד אמיתי הקשור לרבינו! כל הדיבורים של ר' נתן, כל הליקוטי הלכות, זה כאלו דיבורים, כזה גילוי אלקות בדברי רבינו!], שזה מה שאומר רבינו שם בתורה ה', שכל שמיעת מחלוקת זו באה לבחון אותך, אתה שומע שלא מועיל תשובה, והנה רבינו אומר שמועיל תשובה, וצריכים את שניהם, צריכים לדעת שיש פה מחלוקת, ועכשיו **מה אתה תעשה?**

– 'אני בן אדם, צריך לחזור בתשובה על כל העבר שלי, ואני רוצה לחזור בתשובה, אבל קראתי בזוהר שלא

מועיל תשובה'... ממשיך האדם לומר: 'זהו, אני אבוד'... הוא מיואש, כי חושב 'מה יש לי לעשות?... מה מועיל לי לעשות?'...

אבל באמת, זה הניסיון שלך! נראה כאילו סוגרים את הדלת מלפניך, ואומרים לך 'עכשיו מה תעשה?' אז בן אדם פשוט יגיד 'סוגרים לי את הדלת? אני בורח'... אבל צריך לעמוד בניסיון הזה!

שזה היה ניסיונו של אלישע – 'אַחֵר', שאמר לו ר' מאיר 'חזור בתשובה', השיב לו: **'כבר שמעתי מאחורי הפרגוד** [את הפסוק האמור בענייננו] **"שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים" חוץ מאחר'... לא מועילה לך תשובה... מה הוא אמר? 'אם ממילא לא מועיל תשובה, אין לי 'עולם הבא', אולי לפחות יהיה לי 'עולם הזה''...**

בשעה שזה הניסיון של האדם, והוא צריך להיות חזק: **לא מועיל תשובה? לא אכפת לי! אני אעשה את הכל! לא רוצים אותי? סגרו לי את הדלת? אני לא מוותר!**

משל למה הדבר דומה [שמעתי את המשל הזה לפני שנים רבות, אולי בתחילת ההתקרבות, והוא משל שעולה עד לרקיע ויורד עד התהום!], לאדם שהיה בהפלגה באניה, והאניה טבעה, והוא הצליח להינצל ולשרוד בניסים ונפלאות עד שהגיע לאיזה 'אי', עם כוחותיו האחרונים.

כשהוא מגיע ל'אי', בחשבו שאלו הם רגעיו האחרונים עלי–אדמות, הנה הוא רואה לפני עיניו בית מואר... בעודו אוחז באפיסת הכוחות, כמעט גוסס, הוא יודע שהכרחי בשבילו לאכול ולשתות משהו להחיות את נפשו, ובשארית כוחותיו סוחב עצמו אל הבית, ומתחיל לדפוק...

הוא דופק ודופק, אבל 'אין קול ואין עונה'... הוא דופק קצת יותר חזק, ועדיין אין שום תגובה... הוא מתחיל לדפוק בחזקה על הדלת, ועדיין כבתחילה...

מה אותו אדם יעשה? הוא לא יזוז מהמקום עד שהוא יכנס אל הבית! סוף כל סוף הוא יכנס! או שהוא יכנס דרך החלון, איזו אֶרֶבּה, או שישבור את הדלת... אבל הוא יכנס! הוא יכנס ויחיה את עצמו!

זה הניסיון שמביאים לבן אדם, ואומרים לו **"נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ לְפָנַי"**, זה מאוחר... לא מועיל... האם תעשה 'פרסה' ותאמר "בִּשְׁרִירוּת לִבִּי אֵלֵךְ", או שלא תוותר?

אדם שבאמת רוצה לחזור בתשובה, ומרחם על הנשמה שלו, אזי 'לא אכפת לי! אני לא זז מכאן! לא רוצים אותי? אני לא מוותר! אני לא זז מכאן!'... ומי שעושה כך – סוף כל סוף הוא נכנס...

זה מה שרבינו הבטיח: **'אני אומר שמועיל תשובה'...**

וזה הניסיון, אתה שמעת מחלוקת בין הצדיקים, וזאת כדי לבחון אותך.

זה מה שמגלה רבינו בתורה ה', שהיא התורה הראשונה שר' נתן שמע מרבינו בר"ה תקס"ג, הוא לא הבין הרבה מהתורה [הוא רק התחיל לשמוע מהגילויים של רבינו], אבל דבר זה של 'מחלוקת בין הצדיקים' תפס מאד את מח מחשבתו.

כי ר' נתן עבר את זה ג"כ, כשהוא רצה להתקרב לצדיקים, והנה חמיו היה צדיק נורא, קדוש עליון, צדיקים העידו עליו דברים גדולים, הרה"ק ר' ברוך ממעז'בוז' העיד עליו שאליהו הנביא עוקב אחריו תמיד; הוא לא שכב על מיטה כל השבוע, והתמיד בלימודו, הוא היה גאון עצום וכיהן ברבנות בשלוש עיירות גדולות וכו'.

והנה, בתחילת התקרבותו הוא הלך אצל הרה"ק ר' פינחם מקאריץ זי"ע ור' מיכל מזלאטשוב זי"ע, הוא רצה להתקרב לצדיקים, והוא מאד התפעל מהעבודות שלהם, אבל הוא שמע כל מיני סכסוכים ומריבות, לשון הרע, והיה לפלא בעיניו: כך דרך הצדיקים? אצל ר' פינחם מקאריץ מדברים נגד ר' מיכל מזלאטשוב, אצל ר' מיכל מזלאטשוב מדברים נגד ר' פינחם מקאריץ...

אדם צדיק השומר על לשונו, זהיר בשמירת הלשון, הוא שומע דבר כזה – מיד בורח משם... 'זה לא המקום שלי'...

ומאז, בכל עת שישב לאכול [ארוחת צהרים וכדו'] עם בני משפחתו, היה מזהיר את כל הילדים והחתנים: 'אל תתקרבו אל החסידים, לא כדאי לכם, זה לא בשבילכם'... (כך מוהרא"ש מביא ב'פעולת הצדיק').

נמצא, שר' נתן עבר את זה, והוא היה ג"כ אצל צדיקים – אצל הרבי ר' זושא זי"ע, והרבי מבארדיטשוב זי"ע, ועוד הרבה צדיקים, ר' נתן ראה שם אור קדוש, אבל הוא לא ידע למה יש כ"כ הרבה מחלוקת...

וכשהוא הגיע לרבינו – רבינו יישב את דעתו, וגילה לו איך שזה כל הניסיון של האדם: אתה שומע

מחלוקת, ועתה מה תעשה? האם תאמר: 'יש מחלוקת? מה אני צריך את זה'... או שתבין ותתבונן: **אני מוכרח להתקרב לנקודת האמת! אני יודע שאני מוכרח זאת! חסר לי! הנשמה שלי רעבה וצמאה! ואם אני אשלים עם המחלוקת והבלבולים הללו – לא אגיע לשום מקום... אני מוכרח למצוא צדיק שיישב לי את כל השאלות וְיִתֵּן לי דרך בחיים שלי! ויחד עם זאת שיהיו אחרים ג"כ צודקים, מה אכפת לי מהמחלוקת הזאת... נגיד שהוא צדיק, אבל אם אני לא מקבל שם את מה שאני צריך, הוא לא מבין את הצימאון שלי, מה הצרכים שלי, איך עליו להתחזק, א"כ מה זה יועיל לי?...**

ור' נתן, כשהוא בא לרבינו, הוא תכף ומיד ראה את ה'גילוי שכינה', את הפנים של רבינו והדיבורים של רבינו, הוא החליט שזהו מקומו! הוא כבר היה אצל צדיקים, ולכאן הוא הגיע בתור חדש וטרי, ורבינו מגלה לו 'זה הניסיון שלך! אתה שומע מחלוקת ומריבות בין הצדיקים, וזה צריך להיות ככה – כדי לגרש את מי שאיננו ראוי!'... ורבינו רימז לו בזה שלא יתפעל מזה, אלא יסתכל על הנקודה הפנימית שלו, ואם מרגיש חיות והתקרבות אל הקב"ה – ימסור נפשו!

נחזור לענייננו: מסביר ר' נתן, שזה היישוב במחלוקת שבין הזוהר לרבינו; בזוהר כתוב שלא מועיל תשובה, ורבינו אומר שכן מועיל תשובה, ועתה **מה אתה עושה?** אדם יכול לעשות כפי רצונו, הוא יכול לבחור לשמוע לדברי הזוהר שלא מועיל תשובה ויחשוב 'זהו, אני אבוד', ומה תעשה עכשיו? 'מה יכולין לעשות? זהו, אני אבוד לגמרי'... וכל אחד כפי ענייננו – כן ישפיע עליו, ההוא יפול יותר רח"ל, ההוא יתייאש לגמרי, ומי יודע מה יעשה...

או שאתה בוחר להקשיב לדברי הצדיק: '**בודאי מועילה תשובה**', ואז אתה אומר: **מועילה תשובה? לא אכפת לי כלום, אני עושה תשובה!** והנה אומרים לו: 'אבל בזוהר כתוב ההפך'... **אני עומד בניסיון!**

זה עומק העניין שמסביר ר' נתן בזה, שזהו כל הניסיון של האדם, הקב"ה מסבב שתהיה כזאת מחלוקת, ותצטרך כוחות נוראים לעמוד בניסיון הזה – 'הרי בזוהר כתוב, מה צריכים יותר מהזוהר?'... אבל **צריכים שיהיה כתוב כך בזוהר, וצריכים שרבינו הקדוש יגיד ככה, ועכשיו הבוחר יבחר...**

רבינו הוא זה שפותח לנו את שערי התשובה, ואומר לנו שיש אפשרות לתקן את הכל.

אלו הם **ימי השובבי"ם הקדושים**, המסוגלים מאד לזה, לדלג ולקפוץ על כל המחלוקות שבין הצדיקים, והמחלוקות הללו הן ג"כ בתוך הלב של האדם, היינו בתוך האדם בעצמו ישנה מחלוקת זו – 'כן מועיל, לא מועיל, הרי כבר עברתי ונכשלתי ועשיתי כ"כ הרבה דברים לא נכונים, אולי באמת זה לא בשבילי?'... **ורבינו צועק ושואג ש'אין שום ייאוש בעולם כלל', אל תתייאש ואל תסתכל על שום דבר!** ולזה צריכים כוחות עצומים...

וזה מתעורר במיוחד בתקופות אלו – ימי השובבי"ם הקדושים, וכן בימי אלול הקדושים, שהם ימי תשובה, וכן ימי העומר הקדושים; השנה היא לא כ"כ ארוכה, ובמהלך השנה יש התקופות המיוחדות לכך: יש את חודש אלול עד יום כיפורים, ובאמצע החורף יש את ימי השובבי"ם, ואח"כ בקיץ – אחר פסח, יש את ימי העומר, שאלו הם ימים המסוגלים שאדם יקח את עצמו בידיים ויחליט: 'זהו!'...

שוב נדגיש: תשובה מועילה תמיד, בכל יום, בכל עתה ובכל שעה, אבל בפרט כן הוא כשיוצא כרוז שאומר "**שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים**" – אתם בנים שובבים, שובו!

עתה ננסה להבין קצת מה פשר הלשון '**שובבים**'; בלשון בני אדם, 'שובב' זה לא כינוי של שבח... כשהורה מדבר עם המלמד של בנו, והמלמד אומר 'הילד שלך שובב, ולא סתם שובב'... ההורה לא לוקח את זה בתור מחמאה... כי עפ"י רוב ילדים 'שובבים' זה קשור לכל מיני הזיקות וכו', עד שהמלמד אומר 'אין לי עליו שליטה מרוב שהוא שובב'...

והנה הנביא מזכיר לשון זו, הוא מכנה את עם ישראל: "**שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים**"; מה ענין ה'**שובבים**' הזה? מהי ה'שובבות' הזאת?

לפי מה שדיברנו – נבין את זה היטב: ענין של 'שובבים' הוא בתוך האדם עצמו – 'לא... כן... יועיל לי תשובה... לא יועיל לי... אני רציתי לחזור בתשובה, אבל באמת צריכים אותי? אפשר לתקן? איך זה הולך?!'... וזה עושה אותו 'שובב', אין לו ישוב הדעת, וכמו ילד שובב, שכל שובבותו נובעת מחסרון ישוב הדעת, הוא לא ח"ו איזה משהו 'רע', אבל הוא שובב... הנה הוא מתעורר, הוא רוצה להיות

ילד טוב, והנה הוא כבר נותן צביטה למישהו, זורק איזה חפץ על ילד אחר... הוא 'שובב'; לא קוראים אותו 'רשע', אלא הוא שובב, קשה מאד לשלוט עליו.

למה? כי שוכנת בקרבו המחלוקת הנ"ל שהיא בין שני פתחי הלב, בחדרים של הלב, צד ימין וצד שמאל במחלוקת ומריבה, שזה ענין של 'מחלוקת בין הצדיקים', כי היצר הרע בעצם הוא ג"כ שליח מהקב"ה, הוא מלאך קדוש, ויש לו תפקיד – לנסות את האדם ולרגום לו ניסיונות בחיים, ואדם עובר את ה'מחלוקת בין הצדיקים' הזאת תמיד, יש את הצדיק שהוא המלאך הטוב, יצר הטוב המסית לטוב, אבל יש את הצדיק השני שמסית אותו לרע, אבל בשקט הוא אומר 'אל תקשיב לי, אל תקשיב למה שאני מסית אותך'...

זה נקרא 'מחלוקת בין הצדיקים', שבה ג"כ יש פלא, זה אומר ככה וזה אומר ככה, ושניהם מלאכים שליחים מהקב"ה, אז אולי צריכים להקשיב למלאך השני? לא! זה שם רק כדי לנסות אותך!

יצר הטוב צריך להגיד: 'תלמד תורה, תעסוק בתפילה, תעשה צדקה וחסד' וכו', והיצר הרע אומר: 'מה פתאום... מה אתה עושה? אין לך מה לעשות?! תתענג, תעשה 'חיים'... תעשה כיף'... ואתה יודע שהוא גם מלאך, ואתה תוהה: 'מה אעשה?' **תרחם על עצמך! שיהיה לך שכל!** הוא אמנם מלאך, אבל הניסיון שלך הוא לא להתייחם אליו, ולדעת ש'הוא שם רק כדי להסית אותי ולתת לי את הניסיון בחיים'...

הוא מסית אותי לכל מיני שטויות, כל מיני מחלוקת ומריבות, מהפכה בבית, בשלום בית, והכל עם טענה צודקת: 'הרי אתה הוא הצודק, וכך צריכים להתנהג'... ועם מה אתה נשאר? עם כלום! רק עם מחלוקת ומריבות, ה"י...

משא"כ אדם שיש לו שכל, וכשהוא שומע שיש 'מחלוקת בין הצדיקים', **אני שומר על עצמי!**

נמצא א"כ, שיש לנו מעט הבנה בפשר המילה '**שובבים**', שכך הקב"ה מכנה את עם ישראל – 'שובבים', ובעצם **ילד שובב יש לו כוחות עצומים!** [זה דבר שמוהרא"ש היה אומר הרבה פעמים, וכותב בהמון מכתבים, ומדבר זאת בציבור].

ילד שיושב כל היום בלי שום חיות, והוא 'מרחף', זה לא דבר בריא, כי טבע בריא של ילד זה שהוא שובב;

לילדים יש אנרגיה מאד מאד חזקה, והם צריכים להוציא את זה... כל אדם כפי הגיל שלו כן הוא צריך להוציא את האנרגיות שיש לו, אם אדם יושב ח"ו ללא טיפת חיות, חסר מעש ובקושי זז כו', זה לא סימן של בריאות נכונה... ובזה שהוא שובב – זה מראה שהוא בריא, ומה צריכים רק? לרתום את השובבות הזאת ולהביאה אל תוך הקדושה!

ילד יקר, אתה שובב? תיקח חוברת של בי"ת, ותגמור אותה עד שבת; לא צריכים להגיד לילד הרבה מה לעשות, ביום שלישי או רביעי הוא כבר גמר את זה... הוא אמנם שובב, אבל אין לו את הצמצום והמניעות שיש למבוגר, ואם הוא רוצה – הוא מכנים את השובבות בזה, והוא מגיע ביום שלישי או רביעי: 'הנה כבר סיימתי'...

[המלמד צריך להיות חכם, ולומר לו 'איזה יופי, כל הכבוד!' ומיד למלאות לו הזמן שנשאר עם עוד דברים טובים, 'אתה באמת זכית לכך? הנה יש לך עוד... תקבל עוד משהו כדי למלאות את הזמן שלך'... כי חבל שלא יעשה כלום עד אחר שבת...].

הכלל, שצריכים לדעת איך לרתום את כל השובבות ולהכניסה אל תוך הקדושה, וא"כ הכינוי של 'שובבים' הוא כינוי ותואר של חשיבות, להורות שיש בתוכנו את הכח לעמוד בניסיון ולהחליט 'זהו! **זו התכלית, ואני לא מסתכל על הצד השני, על מי שמפית אותי מן הקדושה!**'...

זהו שאומר ירמיהו הנביא: "**שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים נְאֻם ה'**" – '**נְאֻם**' זה יחוד עליון, כי זה כמנין **צ"א**, גימטריא שמות הוי"ה ואדנו"ת, שמרמז על אותו ענין האמור, כי זה ענין של חיבור רוחניות וגשמיות יחדיו ['**נְאֻם**' זה ג"כ אותיות '**אמן**' אם מהפכים את הסדר], ללמד לאדם: יש דרך שאתה יכול להפוך את כל הגשמיות וכל הירידות – שזה בא ממידת הדין, מהשם '**אדנ"י**', שמזה באים הדינים, ההסתרות והמניעות שיש לאדם, ולקשר את זה להקב"ה – שזה שם **הוי"ה**, וזה "שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים '**נְאֻם** ה'".

ממשיך ירמיהו הנביא: "**כִּי אָנֹכִי בָּעַלְתִּי בָכֶם**" – '**בָּעַלְתִּי**' מסביר רש"י: '**ונקראתם בשמי שאני אדון לכם**', היינו לשון של '**בעל**', שהקב"ה אומר: 'אני הבעל שלכם' – כי הרי הקב"ה

ברא אותנו, ומחייה אותנו ומהווה אותנו ומפרנסה אותנו.

והנה, 'בַּעַל' זה בגימטריא 'אמונה' (102), שזה אדם שזוכה להרגיש 'הקב"ה הוא בעלי כביכול', כי הלא אנחנו מכונים "כנסת ישראל" – אנחנו כביכול חלק מהשכינה הקדושה, וזה כמו אשה לבעלה, וזה המילה "בַּעַל" מ"בָּעֲלָתִי", דהיינו אדם שחי עם **אמונה**, שזו הנשמה שיש בתוך האדם, ו"**תי**" בגימטריא 'קדוש' (420), נמצא א"כ ש"בָּעֲלָתִי" זה בגימטריא 'בַּעַל קָדוֹשׁ' – אמונה הקדושה!

כי כאן מגלה הנביא את הרפואה [בפסוק השני כתיב בפירוש ענין של רפואה]: "**כִּי אָנֹכִי בָּעַלְתִּי בָכֶם**" – תהיו חזקים באמונה הקדושה, ו"**אָנֹכִי**" זה התורה הקדושה, שפותחת ב"**אָנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ**" (שמות כ, ב).

אשרי מי שמכנים את עצמו בתוך התורה הקדושה! ימי שובבי"ם הם ימים מסוגלים להתחזק בלימוד התורה, אפילו אם אדם אינו זוכה תמיד לכך, בימים אלו לכל הפחות יעשה מאמצים מיוחדים!

אשרי מי שזוכה לעשות סיום משניות בימים אלו, מובא מצדיקים ש'**שובבי"ם**' בגימטריא 'ש"ס' – ש'שה ס'דרים, ומוהרא"ש היה תמיד מדבר מזה.

לימוד התורה זה מה שנותן לאדם את הכח לעמוד בניסיונות, בלי לימוד התורה 'במה אבלה את ימי?! היצר הרע בוער, ועם מה אלחם אתו?!...

אדם נעשה ה"י משועמם, אז הוא מגיע למכשירים טמאים, ה"י... זה פשוט בא משעמום, שמזה אדם יכול ממש להשתגע... כי השעמום מביא לידי שיגעון, ה"י; ואדם חושב שהנה הוא מצא פתרון לשעמום שלו – ע"י המכשיר הטמא, **אבל הוא לא מבין שבזה הוא הורג את עצמו לגמרי ה"י, שורף את כל הנשמה שלו!** אבל מחמת השעמום, הכל היתר בעיניו...

משא"כ אדם שיש לו את התורה הקדושה, והוא רואה שהנה מביאים לו את התורה הקדושה 'על טס של זהב'...

ובעניין של לימוד התורה יש לנו עוד סוג של '**מחלוקת בין הצדיקים**', כי הנה מביאים כל מיני ראיות וסברות מצדיקים שלימוד התורה צריך להיות בעיון, בפלפול, בהבנה, שבאמת אין מי שאומר שזה לא נכון, בוודאי שזו התכלית – שאדם יזכה ללמוד תורה בהבנה, '**תבונות התורה לעמקה**' (ליקו"מ ח"א סי' י"א), אבל אם אדם לא

יכול ולא מסוגל, מכל מיני סיבות – אין לו רקע בלימוד, הוא לא מבין כ"כ, אין לו זמן לזה, אין לו את הסבלנות לזה, הוא אומר 'אני לא יכול', ומתרשל מהכל ח"ו... ובנוסף ג"כ מביאים כל מיני ראיות וכו' 'אתה אומר תהלים? זה לא לימוד התורה'...

בא רבינו ואומר (שיחות הר"ן, סימן ע"ו, ובעוד הרבה מקומות): **אין צריכים בתורה אלא רק אמירה בעלמא! תמשיך ללמוד בגרמא! תגיד את הדברים!**

אדם שומע כל זאת, ומתחיל במוחו 'מחלוקת ביו הצדיקים', שורה אצלו בלבול עצום: הנה ראיתי מפורש בספר מסוים ב'פוסקים' שזה לא נחשב לימוד התורה, והנה בא רבינו ופוסק שזה כן נחשב...

רבינו הוא 'פוסק' במלוא מובן המילה! רבינו אמר בפירוש שהוא רצה לחבר ספר שיכלול את כל ההלכות המוכרעות אחר כל המחלוקות [שהיו עד זמן רבינו – לפני מאתיים ושתים עשרה שנה]; איזה ספר זה היה!... רבינו פוסק 'למעשה' היאך צריכים להתנהג, רבינו השיג שזוהי ה'הלכה למעשה' אחר כל המחלוקות שיש בכל הפוסקים...

סיים רבינו ואמר: **עכשיו שיש את ה'ליקוטי מוהר"ן', לא צריכים כבר את הספר הזה...**

לכאורה לא מובן הקשר בין הדברים, וכי הפסדנו בגלל ה'ליקוטי מוהר"ן' שהיינו יכולים לקבל ספר הלכות מרבינו?

לא ולא... **ה'ליקוטי מוהר"ן' זה ה'פסק' האחרון! אדם שלומד 'ליקוטי מוהר"ן', וכמובן מקיים את העצות של רבינו, זוכה לאלו ה'פסקים'!**

ובזה נכלל ג"כ שאדם זוכה לעסוק בתורה כפי דרכו של רבינו שמביא בליקו"מ – ח"א סי' י"א וע"ד ובעוד הרבה מקומות – את החשיבות של 'אמירה' – **"אמרי אנשי"! כמה זה חשוב!**

שזה פרשת השבוע, כמו שמובא בסוף הפרשה, שפרעה גזר שלא יקבלו תבן, אלא יעשו קש בעצמם, ורבינו מביא בתורה י"א הנ"ל את הגמרא (מנחות פ"ה) ששאלו יוחני וממרא למשה רבינו **"תבן אתה מכנים לעפריים"** – 'תבן' היינו תבונות התורה, שמחלישים את דעת האדם 'אין לך תבונה, לא מבין שום דבר', ורוצים שלא ילמד תורה, והצדיקים מחזקים: **פרעה, אני לא צריך את התבן שלך...**

אני אלמד בלי 'תבן' – בלי 'תבונה', אני צריך את הפה שלי, וזהו...

נמצא אפוא שבמוחו של אדם ישנה מחלוקת: רבינו כך פוסק, אבל ראיתי בפוסק פלוני שכתוב שזה לא נחשב ללימוד... **זה ניסיון בשבילך! אותו ניסיון הנ"ל, שאומרים לך 'לא מועיל תשובה', ומה אתה עושה? אחד שאין לו שכל, עושה 'פרסה' וחוזר... ומי יודע מה יהיה נעשה עמו אח"כ... אבל מי שהוא עקשן בקדושה: 'אני לא זז! אני אכנס! לא פותחים לי את הדלת? אני אכנס – מלמטה, מלמעלה, אני אמצא מקום! אקח אקדח ואעשה חור בקיר...**

אותו ניסיון הוא בלימוד התורה, אומרים לאדם: הרי אתה לא מסוגל ללמוד, אין לך ישוב הדעת, אין לך זמן, אין לך סבלנות, שום דבר... **תגיד! תגיד! תיקח את התורה כמו שאתה יכול! כמה שאתה יכול!**

אשרינו שזכינו בתקופה האחרונה להדפים מדי שבוע את החוברת של 'בי"ת', מה יכול להיות יותר טוב מזה?... זה כמו שמכניסים את זה עד לפה של האדם... אם היה צריך לקחת כרך גדול של בבלי, ואח"כ כרך גדול של ירושלמי, ואח"כ התוספתא, עד שהיה מוצא את הספר ופותחו – כמה מניעות... אבל הנה יש לך את הכל מוכן, רק תכנים את זה בתוך הפה... זה ממש 'על טם של זהב'!

מביאים לך את התורה הקדושה – תתפום את זה! בזה תהיה לך רפואה!

ובזה מפורשים דברי הנביא ירמיה: "**כִּי אָנֹכִי בָּעַלְתִּי בָכֶם**" – איך זוכים להגיע לאמונה הקדושה, להבין שהקב"ה כביכול ה'בעל' שלנו? על ידי "**אָנֹכִי**" – התורה הקדושה שפותחת ב"**אָנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ**" [בלשון זו מתחילין עשרת הדברות].

ממשיך הפסוק: "**וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם צִיּוֹן**" – אדם יגיד 'אבל מה... העיר שלי, הסביבה שלי, זה אנשים שהם לא כ"כ מקושרים לזה, מתנגדים וכו', למה שאהיה שונה?'... 'המשפחה שלי זה אנשים שבכלל לא מבינים ולא מתייחסים לדברים כאלו'... על זה אומר הנביא: "**וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה**" – אל תסתכל על זה! אתה "**אֶחָד מֵעִיר**"? תעבוד את הקב"ה כמו שרבינו אומר (ליקו"מ ח"ב, השמטה) על הפסוק (יחזקאל לג, כד) "אֶחָד הָיָה אַבְרָהָם" – אתה יחידי בעולם! אל תסתכל על אף אחד!

ועל הפסוק הזה איתא בגמרא (סנהדרין קי"א.) שרבי יוחנן מפרש: **"'אֶחָד מֵעִיר' מזכה את כל העיר כולה, 'שְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה' מזכין את כל המשפחה כולה'**; אדם שיש לו שכל, יש לו עקשנות, הוא לא מסתכל באמת על אחרים, אתה יחיד בעיר? זהו, תהיה יחיד! אבל מה יהיה? אם אתה תהיה עקשן, תהפוך את כל העיר! כולם יראו אותך ויקחו ממך דוגמא! אתה לא שם לב שהנה מסתכלים עליך, ורואים שאתה עקשן!

'וכי מי מסתכל עליי'?... **כן! אדם לא יודע שכשהוא מתחזק בעבודת ה' – בתורה, בתפילה במידות טובות, הוא בשקט מלמד לפעמים לכל העיר! מתחזקים ע"י שרואים בן אדם שהוא חזק, הוא מתאמץ עם כל הכוחות!**

ישנם סיפורים לאין–ספור על אנשים שהתקרבו וחזרו בתשובה ע"י שראו בני גילם – שכן, בן עיר, מישהו מסוים, שפתאום הוא מתעורר ומתחזק.

איך ר' נתן בעצמו זכה להתקרב לרבינו? ר' נתן היה גר בעיר נעמירוב, ורבינו אז נכנס לגור בעיר ברסלב [בוודאי הייתם, זה קצת נסיעה, בפרט בלילה, זה כמה שעות בעגלה], ורבינו נכנס לשם, היה אז "שבת סליחות" – שבת שלפני ר"ה, והיה את ר' ליפא שהיה גר ג"כ בנעמירוב, והיה חבר של ר' נתן, הוא שמע מרבינו, ונסע לרבינו, והתלהב כאש להבה מרבנו.

אחר שבת חזר ר' ליפא לנעמירוב להגיד סליחות [הם היו אומרים סליחות בבוקר בהשכמה, והוא נסע כל הלילה מברסלב לנעמירוב להגיד סליחות], והנה רואים את ר' ליפא אומר סליחות עם כזאת התלהבות עד שיצאו מהכלים לגמרי – 'ר' ליפא, איפה היית? מאיפה קיבלת את זה?' והוא אמר להם: 'עכשיו נכנס לגור בעיר ברסלב רבי שהוא אש להבה, זה משהו חדש, "אור חדש על ציון תאיר"'...

ור' נתן היה 'מבקש' גדול מאד, הוא היה תמיד מחפש אחר הקדושה, והוא הכיר טוב את החבר שלו ר' ליפא, והוא ראה איך שהוא השתנה ממש משבת אחת, מיד החליט ר' נתן ביחד עם ר' נפתלי [עוד חבר שהיה לו בנעמירוב] – 'אנחנו נוסעים! מוכרחים לראות את הצדיק הזה, את הרבי הזה!'...

הרי שהתקיים **"אֶחָד מֵעִיר"** – ר' ליפא זכה להיות אצל רבינו, וחזר לנעמירוב, ור' נתן ראהו, וכך נתקרב...

ויש המון סיפורים כאלו מאנשים שראו בני גילם – חבר, קרוב משפחה, שהתחזקו, וזה הפך את כל המשפחה, את כל העיר, את כל הסביבה!

וזו ההבטחה מהנביא: "**וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה**", וכנ"ל דברי ר' יוחנן: "**'אֶחָד מֵעִיר' מזכה את כל העיר כולה, 'שְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה' מזכין את כל המשפחה כולה**'.

וכל ענין זה קשור לענין '**מחלוקת בין הצדיקים**', שהנה ישנם אנשים טובים, לא ח"ו רשעים, אבל אחד מהם מתעורר פתאום עם התלהבות גדולה וכו', וחברו חושב לעצמו: 'הלא גם אני בן אדם, א"כ מדוע אני צריך להתפעל ממנו?'... **אבל 'למעשה' אני רואה שהבן אדם הזה 'חי'! הוא עם חיות דקדושה! אולי באמת יש לי מה ללמוד ממנו...**

וכך אדם זוכה לשבור את הישות שלו; באדם יש ישות שגורמת לו תמיד לחשוב: 'וכי ההוא יותר טוב ממני? הרי אני מכיר אותו'... **רבינו הוא זה שמלמד אותנו תמיד איך לחפש נקודה טובה! בקלות אדם יכול להחריב את הכל – 'זה לא ככה, ההוא לא בסדר, יש בפלוני מידה כזו וכזו'... ורבינו הוא זה שמלמד אותנו איך להתרכז על נקודות טובות!**

נתחיל בביתו של אדם: בקלות אדם יכול להחריב את הכל רח"ל – 'זה לא בסדר, זה לא בסדר', אומר מילה לא טובה, והנה הכל חרוב רח"ל... **רבינו הוא זה שמלמד אותנו: תחפש משהו טוב! ב"ה זכית להתחתן, יש לך אשה ב"ח? ילדים ב"ה? ותחפש נקודה טובה להחיות את עצמך, ואל תתייחס בכלל אל הדברים השליליים! – 'למה?' כי זה יהיה לך למשיב נפש! אתה תקבל אויר לנשימה – לנשמה שלך! זו הדרך שרבינו לימד אותנו, שיש אפשרות לזה באמת!**

שזה אותו ענין של '**מחלוקת בין הצדיקים**', איש ואשה שניהם צדיקים, אבל שני צדיקים עם שתי דעות אחרות ושונות... – הצדיק הזה אוחז ככה, ומאידך הצדיקה הזאת אוחזת אחרת, והנה מחלוקת גדולה בין הצדיקים... מה עושים? אם אדם יודע את היסוד הזה, שזה רק הניסיון שלך, הוא זוכה לעבור על הכל לשלום, משא"כ אחד שמתעקש '**אני צודק**', '**אני צודק**', תמצא את עצמך מחוץ לבית... אפילו שאתה צודק...

כמה מוהרא"ש הקדוש צעק: תהיה חכם, אל תהיה צודק!

זה היישוב והתירוץ במחלוקת שבין הצדיקים – אתה צדיק, היא צדיקה, שניהם צדיקים, אבל תסתכל על התכלית: לאן תגיע עם הצדק שלך? מרירות, מחלוקת ומריבות, בורח/ת חוץ לבית, **ומה פעלת?!** משא"כ אם יש לך שכל איך לעשות יישוב במחלוקת שבין הצדיקים, ואתה מבין שזה הניסיון שלך, ואתה זוכה לבלום פיך מריבה, שעל זה איתא בגמרא (חולין פט:): **אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבולם את פיו בשעת מריבה**; זה נקרא שאדם מיישב את המחלוקת הזאת, וכך הוא הכי מאושר.

זה מה שהפסוק אומר "**וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה**", ומסיים הפסוק: "**וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם צִיּוֹן**" – כשמוזכר '**ציון**' אנחנו יכולים להבין שזה קשר **לציון** הקדוש של רבינו, '**ציון**' בגימטריא '**יוסף**', שזה הצדיק, וזה הציון של הצדיק, **הַצִּיּוּנִים** של הצדיק – מה שהצדיק מחזק אותנו, בגמרא איתא (ברכות ח.) על הפסוק (תהלים פז, ב) "אֹהֵב יְהוָה שַׁעֲרֵי **צִיּוֹן** מִכֹּל מִשְׁכְּנוֹת יַעֲקֹב" – 'אוהב ה' שערים **המצויינים** בהלכה, יותר מבתי כנסיות ובתי מדרשות' – שזה הלימודים של הצדיק הגדול – יוסף הצדיק, שנותן לאדם את הכח **להצטיין** בכל ענייני החיים; '**צִיּוֹן**' זה לשון של '**צִיּוּן**', שאדם מקבל צִיּוּן, צִיּוּן הכי גבוה... וזאת ע"י ההתקרבות להצדיק שמלמד אותו איך **להצטיין**, איך תמיד להזכיר את עצמו מהלימודים של הצדיקים, להחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו!

והנה, כמה פסוקים אח"כ, אומר ירמיה הנביא: "**שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים**", ופה יש את הנקודה: "**אֶרְפָּה מְשׁוּבֹתֵיכֶם**" – זה המפתח לכל האמור: '**שובבות**' זה שני צדדים: הילד הוא שובב, והנה פתאום הוא איבד שליטה, ושובר דברים וכו', ממש מתפרע, זה לא דבר טוב, אבל הבה ונחשוב דרך איך ניקח את השובבות שלו והאנרגיה הגדולה הזאת – ולהכנים את זה בתוך עבודה ה'!

לבוא אל הילד הזה שממש משתולל – 'ילד, הנה תיקח את הבית הזה, בוא נראה כמה זמן יקח לך לסיים את זה'... ילד שומע כזה משפט, שבאים לבחון את כוחו – '**אני אראה לך!**'... ובתוך יום–יומיים הנה הוא כבר עשה... **מה עשית בזה? לקחת את השובבות שלו וריפאת את זה, שזה "אֶרְפָּה מְשׁוּבֹתֵיכֶם"** – זה מה שהנביא אומר!

ומסיים את הפסוק: "**הִנְנוּ אָתָּנוּ לָךְ כִּי אַתָּה ה' אֱלֹקֵינוּ**" – '**חזרנו אליך, רבש"ע, עשינו תשובה! שמענו ולמדנו שאולי לא מועיל תשובה, כי עברנו ממש רח"ל דברים קשים מאד, אבל "אָתָּנוּ לָךְ כִּי אַתָּה ה' אֱלֹקֵינוּ" – קצת ישוב הדעת היה לנו ואנחנו מבינים שרק דרך אחת ישנה: רק לחזור אליך!**' ולא להתייחם למה שאומרים – כן מועיל, לא מועיל...

אלו הם **ימי השובבי"ם הקדושים**, שהם ימים שבהם פותחים לנו את שערי השמים, ונותנים לנו את הזריקה הזאת להיות חזק, וללמוד מנשמות ישראל שירדו למצרים לתקן תיקונים של לפני 2,000 שנה... וכמובא בדברי האר"י הקדוש, שכל תכלית ירידת נשמות ישראל למצרים היתה כדי לתקן את חטאי אדם הראשון, שהיה יציר כפיו של הקב"ה, שהיו לו ג"כ ירידות ונפילות, ועבר עליו ג"כ הניסיון הזה, אבל לבסוף הוא התחזק! אחר ק"ל שנה הוא התחזק!

בתחילה הוא חשב שהדרך הכי טובה היא 'פרישות' – אם יש כזה יצר הרע, ויש כאלו דברים, אז מה אני צריך בכלל את כל הסיפור הזה?... אהיה 'פרוש'!

אבל הפרישות הזאת לא הביאה אותו לדברים טובים, כי זו לא ההכרעה בין המחלוקת הזאת, ההכרעה היא לדעת איך להכנים את הכל לתוך הקדושה!

ועתה נשמות ישראל במצרים הוצרכו לעבור את "כּוּר הַבַּרְזֶל", כדי לתקן את הסבא שלהם – את אדם הראשון, שהיה קצת יותר מאלפיים שנה לפניהם, והם קיבלו את האחריות והמשימה הזאת – לתקן את הכל...

ואיך מתקנים? אם אדם **כן** עומד חזק בניסיון שלו, היינו שגם לו היו ירידות ונפילות, זה לא פשט שהביאו נשמות חזקות כדי לתקן את אדם הראשון... **הנשמות שהיו במצרים עברו המון קשיים!** כמו שאומר הפסוק (שמות א, יד) "**וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים**" וגו', עברו עליהם המון דברים קשים, מכל הכיוונים, היו להם ניסיונות רח"ל עם פגם הברית, כל מיני דברים עברו עליהם, אבל הנה הגיע הצדיק – משה רבינו – ואומר להם: **אני אגלה לכם איך להחזיק מעמד! אנחנו לא צריכים את התבן של פרעה, לא צריכים את כל הטובות שלו... אני אתן לכם דרך שתוכלו להחזיק מעמד! אפילו בכל הדברים שעוברים עליכם!**

אך הנה, פה נכנס ג"כ ענין של 'מחלוקת בין הצדיקים', וכמו שרבינו מסביר (ליקו"מ ח"ב סי' פ"ו), שאומרת התורה [בפרשת שבוע הבא]: "וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה" – הם היו צדיקים, ואמרו: 'משה רבינו בא ומלמד אותנו תורה ותפילה וכו'?'... הרי צריכים תעניות, סיגופים, גלגול שלג, ישיבה בין נמלים, כל מיני עבודות שמובא באמת שהיו עבודות של צדיקים, אבל בא רבינו ואומר: **צומות? תכניסו את הכח שלכם בעבודת ה' – בתורה ותפילה!**

ונכנס לאדם ענין של 'מחלוקת בין הצדיקים' – 'אבל צדיקים אמרו שבימי שובבי"ם צריכים לצום בשני וחמישי, לא לאכול כל מיני דברים' וכו', ובאמת היו אלו עבודות של הרבה צדיקים, 'א"כ איך רבינו כך אומר?'...

התשובה היא: כי רבינו נותן לנו את ההוראות מה לעשות במקום זה!

ואל לו לאדם לומר 'רבינו אומר שלא צריכים את הסיגופים, אז אני אוכל סעודות שלימות ומתענג... אפנק את עצמי... למה לא?'... רבינו אמר: 'מי שמצויית אותי – לא צריך לצום, ומי שלא מצויית אותי – לא יועיל לו לצום'... כי אתה צם, ובזה – כדברי רבינו – אתה מוריק את השק, יש שק מלא עם כל מיני דברים לא מרוצים, מה עשית? עשית חור, הורקת את השק, והנה השק ריק, פלאי פלאים... יש לך אמנם שק ריק, אבל עם חור גדול... א"כ מה תכנים בשק? כל מה שתכנים – ילך החוצה...

זה המשל שמביא רבינו למי שהוא צם, הוא סיגף את הגוף, ריקן את השק, אבל צריכים למלאות את השק עם דברים טובים, שיהיה שק מלא עם דברים חשובים – כסף וזהב, דברים יקרים... אז לכן רבינו אומר 'מי שמצויית אותי – לא צריך לצום'...

וזה בכל העניינים – **לימוד התורה:** דיברנו, אפילו בדרך גירסא, **תפילה:** הן עם לב, והן בלי לב, **צדקה וחסד:** לעשות את הכל כפי יכולת האדם, **והעיקר:** טיפה של שכל, לדעת 'מה אני מרוויח?' מה ארוויח אם אהיה חכם בעיניי ואקשיב שאומרים לי 'לא', 'לא', 'לא'? והצדיק בא ומגלה לך: **כן! יכולים!**

וכדכתיב בריש הפסוק הנ"ל: "וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", אבל "וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקֹּצֶר רוּחַ וּמֵעֲבֹדָה קָשָׁה" – אדם חושב שצריכים 'עבודות קשות', סיגופים, פרישות וכו', **לאן**

מגיעים?! הרי השק שלך נשאר ריק! ורבינו הוא זה שממלא לנו את השק...

תחילה רבינו תופר לנו את השק, שיהיה שלם, ויוכל לקבל את הכל, שיהיה שק חזק – לשמור על בריאות הגוף, לעשות כל מיני פעולות לשמור על בריאותו גופו, רבינו אמר בפירוש בעצמו: **'אם הייתי יודע בצעירותי מה יכולים להשיג ע"י תפילה והתבודדות – לא הייתי מסגף את הגוף שלי!'** אז אנחנו צריכים להיות תלמידים נאמנים ולשמור על מה שרבינו אומר.

רבינו אמנם עבר את כל זה, והסתגף מאד וכו', ואנשי שלומינו מפרשים ענין זה, כי כדי להגיע להשגה כזאת היה צריך באמת את כל הסיגופים והתעניות עד שמהשמים נפתחו לו כל השערים כדי ללמד אותנו לימודים של משיח, איך אנחנו נזכה להתחזק – **כן, תאכלו, תשמרו על הגוף שלכם, אבל תמלא את השק... השק הוא טוב וחזק, ועכשיו "כאכילתכם כן עבודתכם" – אכלת סעודה טובה ושלימה? עכשיו תעמוד על סטנדר, או תשב באיזה מקום, ותלמד... אל תפסיק מלימודך, הרי אכלת סעודה שלימה, אתה לא רעב, אכלת, בסדר,**

לבריאות... אבל עכשיו תמלא את השק עם דברים קדושים!

זה ענין **ימי שובבי"ם הקדושים**, וזה הסיגופים שרבינו הכין לנו בימי השובבי"ם הקדושים, אמנם לא כדרך צדיקים אחרים – תעניות, סיגופים, גלגולי שלג וכו', ויש פה קצת מחלוקת, אבל אנחנו בתור שזוכים באמת לדעת מרבינו ולקבל בתמימות ופשיטות דבריו, יודעים שעלינו לעסוק בעבודת ה' – תורה, תפילה, מצוות ומעשים טובים, ואלו הם התיקונים הנעלים ביותר.

וזה שירמיה הנביא אומר: "**כִּי אָנֹכִי בָּעַלְתִּי בָכֶם**", שזו האמונה הקדושה כנ"ל, להיות עם אמונה, ורבינו אומר בתורה פ"ו הנ"ל (ליקו"מ ח"ב) שאם יש לאדם אמונה חזקה – הוא לא צריך את כל העבודות הקשות האלו, אלא הוא עובד את הקב"ה עם כל דבר – אכלתי, וישנתי, עכשיו יש לי מוח מיושב, עכשיו תלך ותראה איזו התבודדות תהיה לך...

כמובן, אדם שהוא עייף ורעב וכו' קשה עליו לעסוק בעבודת ה', וגם במצב כזה אם עבר היום – תשלים משהו כפי יכולתך, אבל אדם שיש לו שכל – הוא לא מגיע למצב הזה, הוא ישן

כמה שהוא צריך לישון, הוא קם, ואז איזו התבודדות יש לו...

חכמינו הקדושים אומרים (בר"ר ט, ו): **"הִנֵּה טוֹב מְאֹד, וְהִנֵּה טוֹבָה שֵׁנָה. וְכִי שֵׁנָה טוֹבָה מְאֹד, אֶתְמְהָא. לֹא כֵּן תְּנִינַן יַיִן וְשֵׁנָה לָרְשָׁעִים נָאֶה לָהֶם וְנָאֶה לָעוֹלָם, אֶלָּא מִתּוֹךְ שֶׁאָדָם יָשֵׁן קִמְעָא הוּא עוֹמֵד וְיָגֵעַ בַּתּוֹרָה הַרְבֵּה"**; אם אדם יודע את זה, הוא אמנם הלך לישון, אבל קמת עכשיו, ומה אתה עושה? עכשיו אל תפסיק לשום דבר!

זה דבר גדול מאד אם אדם זוכה באמת לקום בבוקר, ואמנם בבית יש דברים לסדר וכו', אבל שינסה למעט בדיבורים ודברים כמה שיכול, או שיקום קצת יותר מוקדם, **ותנצל את המוח הטרי שלך ואת הכוחות הטריים שלך לעבודת ה'!**

לימוד התורה – לתפום אילו לימודים שאתה רוצה קודם התפילה, אמרתי כמה פעמים בשם מוהרא"ש זי"ע שאמר עה"פ (שה"ש ז,ג) **"אַל יֶחְסַר הַמָּזֶג"** שסובב והולך על הבוקר, לפני התפילה, שלא יחסר לאדם **"הַמָּזֶג"** – ה'תבודדות מ'שניות ז'והר ג'מרא, ואפילו מעט, אבל הדבר הראשון הוא הה' – התבודדות, תתבודד קצת כמה דיבורים אל הקב"ה, כי על מוח טרי אחר שינה טובה יש לך דיבורים, הבלבולים עדיין לא התחילו... תן ליום להתחיל אחר התפילה, ואז יהיו כל החשבונות וכל הסידורים שצריכים וכו'... ואמנם אז ג"כ יכולים להתבודד, אבל כמה זה יותר יפה וטעים ונעים שלפני שאדם אפילו מתחיל לחשוב מסדר יומו, הוא מיד מדבר אל הקב"ה: **"הנה, רבש"ע, בוקר טוב, יום חדש, היום יום חמישי פרשת שמות י"ט טבת, והנה יום חדש, תעזור לי! באמת יש לי דברים לסדר היום, אבל בסייעתא דשמיא תעזור לי לסדר את הכל'...**

אלו הם **ימי שובבי"ם הקדושים!**

הקב"ה יעזור, שנזכה לנצל את הימים הקדושים – **'הייליגע טעג'** – עם המון תורה, תפילה, צדקה וחסד, מצוות ומעשים טובים, ונזכה באמת לחזור בתשובה שלימה לפני הקב"ה, ונזכה בעז"ה לישועה שלימה בכל העניינים!

זכות הדפסת והפצת הגיליון

לעילוי נשמת האישה הכשרה הצדקת
חינקא חיה באבא בת רבי אברהם דוב ע"ה, ולע"נ הרה"ח ר' בנימין ביניש בן ר' יחזקאל שרגא ז"ל

להצלחת בנימין בן אהרן נ"י וכל משפחתו ולהצלחת כל התורמים והעוסקים במלאכת הקודש שיחיו.

ולרפואתם המהירה של
נתן יחזקאל שרגא בן חינקא חיה באבא נ"י
הילד ישי בן סילקא יעל נ"י
ולרפואת צוריאל בן סגולה סיגלית נ"י
נעמי מרים בת חוה תחי'
סילקא יעל בת אביבה תחי'

ולע"נ ר' שלמה חנוך חרש ז"ל בן ר' ישראל משה, האשה ליאת שרה בת מרדכי ע"ה, ר' יעקב דוד בן אברהם ז"ל, מרת איטה בת הירש, האישה הכשרה מרת חנה בילא בת ברוך ע"ה. ולעילוי נשמת הדסה שולמית בת יצחק מנחם שיבלט"א. לע"נ אליעזר שלמה ז"ל בן בנימין שיבלחט"א. לע"נ אהרן בן שלמה ז"ל. והילד יהונתן ז"ל בן אושרה דינה תחי' ולע"נ מיכל רונית ע"ה בת שרה ויצחק.

ניתן לקבל מידי שבוע במייל את הגליון "אשי ישראל" בכתובת
3070817gm@gmail.com
להצטרפות לרשימה התפוצה

לתרומת עבור העלון לרפואה הצלחה וכדו' ניתן לפנות לטלפון: 052-7691732

כנסו לאתר 'ברסלב שלי' breslevsheli.co.il

הודפס 'בדפוס מוהרא"ש'